

MARCEL·LÍ
BORRELL

¿És gran ser jove?

DONCS AIXÒ

L'estrena de la pel·lícula *'Un mal día lo tiene cualquiera'* amb les peripècies nocturnes de la Sonia, noia seriosa i súper disciplinada, se'ns serveix amb safata audiovisual el tema de la joventut 'invisible': sense casa, sense sou i sense polítics. L'anomenada Generació de Cristall, nadius digitals, els més preparats de la història, també seran (o ja ho són avui) els que viuran pitjor que els seus pares i mares. L'emancipació i la mobilitat els són tardanes. Al llibre *'La juventud atracada'* (Península, 2023) José Ignacio Conde-Ruiz apunta que *'El drama de los jóvenes es que uno de cada cuatro menores de 25 años siga accediendo sólo a jornadas parciales, lo que les*

imposibilita la concesión de una hipoteca y también el acceso al alquiler'. En conversa amb Joel B., biòleg de 26 anys, conclou que la Universitat és una fàbrica de somnis frustrats, exigeix més pràctica laboral que no pas teoria i on el professorat massa sovint s'atrinxera rere el 'power point' defugint la discussió i el debat en profunditat sobre la relació Universitat-Món laboral. Que caldria millorar la seva participació electoral, reduir l'edat legal de vot als 16 anys i que la votació sigui telemàtica. Que per cada euro addicional que s'inverteix en la gent major, els Next Generation també s'adrecin, 'fifty fifty', als joves. ¿És gran ser jove?